

ad § 17.

Naar en særskilt matriculeret Lod adskilles fra en Ejendom, er dette ifølge de vedtagne Regler altid stuet uden Forandring i dens Hartkorn, og den ved Plakat af 13de Septbr. 1832 for visse Tilfælde givne Tilladelse anvendes i Praxis i alle Tilfælde. Denne Fremgangsmaade er anset nødvendig, for at Matriculens Dokumenter, og navnlig Kortene, ej skulle blive alt for malkulerede; den vil derhos være et henfigtmæssigt Middel til at kontrollere, at de større Parceller ej udstyffes mere end tilladt.

Det er derfor i Paragraffen udtalt, at naar den Lod, som agtes fraffilt, er særskilt matriculeret, er det tilstrækkeligt, at Amtstuens Attest indsendes, ledsaget af Kortet over Lodden, fr. Plakat af 21de April 1848 § 2.

ad § 19.

Da Loven af 4de Juli 1850 om faste Takstationsmænd skal blive i Kraft, vil ogsaa den i Slutningen af Lovens § 4 omhandlede Bemyndigelse for Indenrigsministeriet til i visse Tilfælde at tillade, at Matriculafskafterne lægges til Grund for Hartkornfordelinger, samt at disse foretages ved Ministeriet, fremdeles kunne komme til Anvendelse.

Med Hensyn til de særegne Bestemmelser om Skoves Udstyknng er det ved flere Circulærer paalaagt Landinspektørerne at iagttage, at der saabel i Udstyknngsberegningerne som i Takstationsforretningerne meddeles nærmere Forklaring om Bestaffenheden af den Skov, som maatte findes paa vedkommende Ejendom. Dette iagttages ikke altid, og man har derfor anset det for rettest, at det indskræpes, at Takstationsforretningerne bør indeholde de fornødne Dplysninger i saa Henseende.

Med Hensyn til Slutningen af Paragraffen, betreffende Takstationen af Jorder, som magelægges, henvises til Bemærkningerne ved § 10.

ad § 20.

Disse Dplysninger ere nødvendige, for at Ministeriet kan sættes i Stand til at bedømme, hvor vidt den tilfattede Udstyknng vil kunne approberes. Til de „paagældende Ejendomme“ høre samtlige, enten særskilt eller under eet matriculerede, Jorder, som i Forening med den Ejendom, der agtes udstyffet, udgøre eet samlet Brug, fr. § 4.

ad § 21.

Kfr. Fdgn. 3dje Decbr. 1819 § 11 a og 12. Bibeholdelsen af denne Bestemmelse er anset nødvendig, da det tilstrækkeligen er godtgjort af Erfaringen, at Vedkommende skundom foretage Delingen paa en uhensigtsmæssig Maade, at Ejendommens yderligere Udstyknng alene af den Grund næsten bliver en Nødvendighed.

ad § 22.

I Følge Fdgn. 25de Juni 1810 § 8, Plakat 1ste August 1815 og Fdg. 3dje Decbr. 1819 § 4 skulde Hovedparcellisten i visse Tilfælde overtage nogle af de den samlede Ejendom paahvilende offentlige Byrder og Præstationer imod Erstatning af de mindre Parcelister i Forhold til deres Hartkorn. Da denne Bestemmelse nu efter den senere Lovgivning, og navnlig Fdgn. 29de Septbr. 1841 § 27 angaaende Bejarbejde samt Fdgn. 26de Juni 1844 § 26 angaaende Tribefordringsvæsenet, maa anses unødvendig, og da et saadant Forhold let kan medføre Forviklinger, har man troet udtrykkeligen at burde udtale, at enhver Parcellist skal være ansvarlig for sin Del af Skatter og andre offentlige eller kommunale Byrder og Afgifter, som udredes af Hartkornet; men saa længe Udstyknngen ikke endeligen er fuldbyrdet, hvortil hører, at Hartkornet i Overensstemmelse med § 25 er blevet adskilt i Amtstuens Bøger, vil det offentlige, som omtalt i Fdgn. 3dje Decbr. 1819 § 15, have at holde sig til den forhenværende Ejer eller den, som er traadt i hans Sted.

ad § 23.

Kfr. Fdgn. 25de Juni 1810 § 8 in fine, hvormed denne Paragraf i det væsentlige er overensstemmende; men saafremt Lodden er bebygget, er denne Bestemmelse anset unødvendig, da man i saa Fald vil kunne holde sig til Beboeren.